

Știința Tineretului

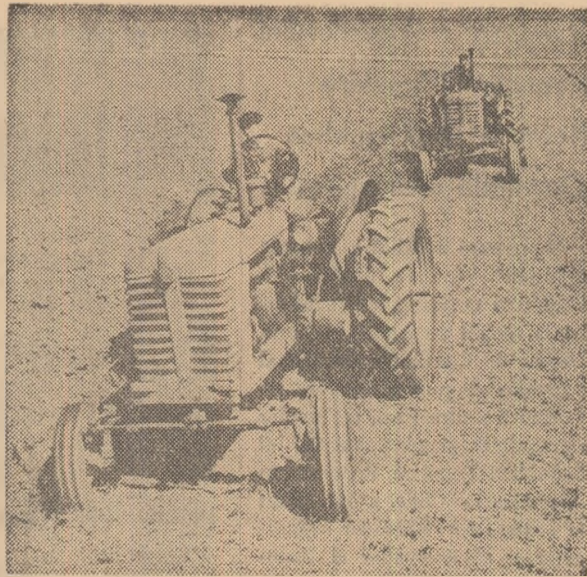

Organ Central al Uniunii Tineretului Comunist

Anul XXI, Seria II, Nr. 5050

4 PAGINI — 25 BANI

Miercuri 11 august 1965

Marile răspunderi ale tinerei generații ÎN COLOANA COMPETENȚEI

de Marcel Breslașu

În întâmpinarea zilei de 23 August

RITMUL SE AFLĂ ÎN MÎINI SIGURE

Ultima ediție a gazetei de perete a Uzinei „7 Noiembrie” din Craiova a apărut acum trei zile. „Dina Mo durescu, economista, semnează articolul: „Cuvântul dat — îndeplinit cu cinste”. Autoarea scrie: „Am încheiat luna iulie. Sintem în măsură să comparăm rezultatele obținute cu ceea ce ne-am propus. Angajamentele noastre au fost îndeplinite pe toată linia. Am realizat peste plan o producție globală în valoare de 4.000.000 lei. Cu un milion mai mult decât era angajamentul. Am realizat economii peste plan la prețul de cost în valoare de 583.000 lei. Cu 283.000 lei mai mult decât ne-am propus. Am asimilat 6 produse noi — fiecare cu o lună mai devreme”.

Autoarea se oprește apoi asupra contribuției fiecărei secții, evidențiază rezultatele iar, în încheiere, scrie: „Ritmul pe care l-am câștigat în întrecerea socialistă în cinstea Congresului partidului trebuie menținut. Este ritmul de care avem nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe acest an; este rit-

mul de care avem nevoie pentru a lua un start bun în cincinal”.

Incercăm să aflăm coordonatele acestui ritm și pornim pe fluxul tehnologic al producției.

— „Noi, proiectanții — spune tovarășul ing. Emil Dobrovolski, constructorul șef al uzinei — am asigurat permanent producției un demaraj puternic. Ca ritm de lucru și ca nivel tehnic”.

În ce constă acest demaraj? Cele 6 produse, transferate aici de la o altă uzină au fost supuse mai întâi operației de reproiectare pentru a fi „aliniate” la nivelul tehnic actual. Apoi, odată cu definițivarea ultimelor soluții, documentația tehnică a fost predată fabricației, pentru fiecare din ele, cu o lună mai devreme.

Ritmul de proiectare a generat, ca într-o stație, un demaraj în flux continuu.

Prima secție care l-a preluat și l-a predat mai departe a fost turnătoria. E adevărat că aici s-a găsit din prima zi un teren prielnic. Exact în aceeași perioadă apăruse în secție o inițiativă nouă. În fiecare atelier se creaseră comisii de calitate, alcătuite din

cei mai buni ingineri, maștri și șefi de echipă. Ele studiază posibilitățile existente la fiecare loc de muncă pentru ridicarea nivelului tehnic al producției. Dacă la un reper aflat în fabricație apar anumite defecțe, comisiile de calitate se deplasează la fața locului și cercetează cauzele. Inițiativa de care vorbim și care aparține organizației U.T.C., abia după aceasta intră în acțiune. „Când se ivesc asemenea situații, poartele Oprea Ienculescu, maistrul și locuitor al secretariatului organizației U.T.C., invităm membri ai comisiilor de calitate să explice muncitorilor care lucrează la reperul respectiv cauzele defecțelor, să arate practic cum pot fi ele prevenite”.

Multe din reperele tăvălugului înelar, sapei rotative, mașinii de imprimărie îngrășăminte chimice, pînă au atins parametrii de calitate proiectați, au luat nu o dată contact cu această inițiativă. Siguranța și precizia cu care unii tineri ca Ion Petrică,

C. PRIESCU

(Continuare în pag. a II-a)

CITIȚI:

pag. a 3-a

Ancheta
noastră
despre:

Producția
de grâu
ediția 1966

S-a vorbit mult și încă nu s-a vorbit destul, despre ceea ce trebuie să fie înțeles caracteristic de vechii tinerilor de astăzi: dăruirea, pasturarea, înșafălbila sete de a cunoaște mai multe, pentru a sluji mai bine. Îmi îngădui să revin asupra uneia dintre problemele dezbătute în cadrul unei precedente mese rotunde la „Știința tineretului”, și anume a formării și configurării culturii de specialitate în cadrul unei ample și variate culturi generale. Stăruie în această materie, și nu numai la cei tineri, o anumită imprecizie a definiției, ba chiar o confuzie care atrage după ea o sumedenie de greutăți în abordarea acestui domeniu. Și anume: nu se înțelege nivelul unui om de cultură generală prin simpla acumulare de „cunoștințe”, și că de abia trierea, selectarea, ierarhizarea și sistematizarea acestora, trecerea lor prin propria personalitate, peșturirea lor de către aceasta, ducă la indispensabilul salt calitativ. Și, spre bucuria mea, constat că mulți tineri cunosc acest lucru și își întemeiază activitatea pe sensurile și învățămintele pe care le implică. Există și psihologi — adevărate enciclopedii ambulante, care pot cita la nesfârșit date, ori, dragă doamnă, chiar cifre din toate domeniile, dar care rămân diletanți în toate și, dacă se poate spune, niște specialiști în nespecializare. Raportul acesta dialectic, procesul acestei deveniri, trecerea de la cantitatea de informații pe treapta superioară a culturii, implică o disciplină, o autoexigență, o metodă care ducă la esențializare, la filtrarea sau chiar la nereceptarea balastului de cunoștințe „inutile”, în sensul că încarcă memoria cu străluciri înșelătoare, cu mărturii formale și spectaculoase de „cultură” pe care le poți găsi la nevoie în enciclopediile și cărțile de pe rafturile bibliotecii. Dar aici intervine un alt factor hotărâtor și de care nu întodeauna toți cei tineri știu să țină seama. Nu orice cultură generală are o aceeași arie, o aceeași structură, o aceeași componență. Ea se organizează, se grupează și numai astfel este eficientă, creatoare, în jurul culturii de specialitate alimentându-o, dându-i relief, contrapunctându-o și ecorându-o în mod convergent. Fără o asemenea sîră a spînării, robustă și suplă în același timp, bine articulată, nu se poate obține o cultură generală. Pasivitatea de care vorbim la început de a-și lăsa orizontul, de a-și amplifica bagajul de cunoștințe, implică, și subliniez, ca o condiție sine qua non, atașamentul dominant pentru propria îndeluncire. De aceea nici nu se poate vorbi de o cultură generală tip și nici nu se poate da o rețetă universal valabilă pentru constituirea și dezvoltarea ei. Țin să mai adaug că, în felul acesta, al organicității, al raportului de interdependență, și de interacțiune ale celor două mari tărîmuri, stă chezia neamatorismului, gîndirea în profunzime și în perspectivă. Așa cum s-a mai spus, diferențierile

(Continuare în pag. a II-a)

La Hidrocentrăla „Gheorghe Gheorghiu-Dej”

A doua străpungere pe galeria de fugă

Zina de 10 august 1965 va rămîne consemnată în istoria Hidrocentralei de pe Argeș ca dată în care a avut loc cea de a doua străpungere pe galeria de fugă. Această magistră subterană pe care vor călători apele Argeșului, de la ieșirea din paletele turbinei și pînă la Oiești, cale de peste 11 km, este realizată acum în proporție de peste 90 la sută. Două cifre: 9.845 și 1.288. Prima indică cîți metri liniari s-au executat pînă în prezent pe galeria de fugă, iar a doua — cîți au mai rămas de excavat.

Străpungerea pe tronsonul Corbeni-amonte, Aref-aval, are loc cu 13 zile mai înainte decît prevedea angajamentul harnicilor mineri și cu 4 luni mai devreme față de termenul indicat de graficul general de execuție.

Ora 11 dimineața a marcat momentul în care cele 37 de explozii anunțau clipa stră-

pungerii. Minerii celor două brigăzi s-au deplasat la galeria de fugă și s-au înfîlțit la peste 180 de metri, în adâncurile pămîntului, la punctul oarecum dinainte stabilit. Spunem oarecum, pentru că în luna iulie brigada lui Alexandru Farcaș și Dumitru Gales s-au înfîlțit la peste 180 de metri, în adâncurile pămîntului, la punctul oarecum dinainte stabilit. Spunem oarecum, pentru că în luna iulie brigada lui Alexandru Farcaș și Dumitru Gales s-au înfîlțit la peste 180 de metri, în adâncurile pămîntului, la punctul oarecum dinainte stabilit.

În luna iulie, și brigada lui Dumitru Gales a înaintat pe galeria de fugă 75,5 metri liniari, de aproape două ori mai mult decît prevedea angajamentul. Natura însă a fost mai vitregă cu ortacii lui Gales. Presurările, viturile de apă au fost mai puternice. 1 august 1965, Minerii lui Alexandru Farcaș au intrat în primul șut, au dat primul atac în zona de excavație prevăzută a fi realizată pe lotul Corbeni. La numai 10 zile,

adică ieri, 10 august, cele două brigăzi s-au înfîlțit după ultimul șut, pe tronsonul Corbeni-amonte, Aref-aval. Este un succes bine meritat care se datorează atât entuziasmului și hotărîrii minerilor de a scurta termenul de execuție, cît și aplicării curajoase a tehnicii noi. Culoajul Aref-aval este cunoscut pe toate șantierul hidrocentralei pentru numeroasele experimentări făcute aici. Multe din ele au fost generalizate și pe alte galerii în lucru. Inovația comunistului Nicolae Berea (adaptarea cadrelor de betonare la noile condiții de lucru) a permis desăvîrșirea concomitentă a excavațiilor cu betonarea,

far inovația inginerului Radu Dinescu (pompa pneumatică pentru betonarea ancorelor) a sporit considerabil randamentul în subteran.

Astăzi, cînd aproape 10 km de galerie sînt gata, se pot face cîteva calcule: ele ne indică excavația a 99.000 metri cubi sterial și folosirea (punerea în operă) a 88.665 m.c. beton.

La plecare, inginerul Nicolae Ștefan, directorul grupului de șantier, ne-a invitat să participăm și la a treia străpungere pe galeria de fugă (tronsonul Mătușa-Oiești) care va avea loc peste cîteva zile.

M. GHEORGHE

Se elaborează o nouă sarcină de oțel. Prim-topitorul Ion Prodan, care în cinstea zilei de 23 August s-a angajat să realizeze peste plan 100 tone de oțel, urmărește cu atenție metamorfозa metalului incandescent

Foto: O. PLECAN

Metodă de lucru: limbajul simplu al faptelor

de Dorel Dorlan

Tineretul de azi? Trăsături distincte? Portretul sintetic-istoric al unei generații cuprînzînd, la rîndul ei, o „serărie” întreaga de vârste și de... sub-generații?

Greu de răspuns, foarte greu, atunci cînd timpul, viața, istoria au răspuns mai mult și mai bine. Și totuși, încercînd o anumită „organizare” a răspunsului:

- 1) Tinerii de acum 20 de ani, tineri în continuare, într-un fel, în poldă unor semne evidente ale vârstei, se înfîlțesc cu tinerii foarte tineri, de azi, în atașamentul lor politic, implicit, în patinitatea lor structurală. Cauza socialismului e a lor, „dialogul” afirmării sociale folosește limbajul simplu al faptelor (al evidenței), al cifrelor de plan, al eficienței, cetezanția și entuziasmul exclud organic grandilocvența, bătaia cu pumnul în piept. Ei sînt ai acestor ani, trup și suflet, pentru că într-adevăr așa sînt și nu pot fi alții. Acesta e pămîntul, aerul, natura lor interioară.
- 2) Și tot o trăsătură comună — deși diversificată pe aptitudni, pregătire și preocupări — o constituie efortul lor complex

de maturizare și de constituire în ceea ce numim, pe drept cuvînt, schimbul nostru de milenii. Un schimb continuu, din mers, în alara oricăror despărțiri arbitrare, rigide, de vîrste, subliniind încă o dată necesitatea transmițerii efortului creator a experienței și a maturității, ca un proces unic, neîntrerupt, firesc.

3) Conștient de dificultățile, împotrivirile, accidentele inerente oricărui proces evolutiv, tineretul a căștigat convingerea, în structura lui, înțimă, că mai bine nu se poate obține decît printr-un efort critic, înțimă și combatînd tot ceea ce-i perimat, inert, sclerosat, printr-o perseverență fără limită în aspirații, printr-o solicitare permanentă spre autodepășire. Realizările, în contextul nostru social, se circumscriu unui proces de realizări colective. Individualismul e condamnat, egoismul — anacronic, egocentrismul — o înfrîmțare.

4) Conștiința de sine, sentimentul răspunderii, demnitatea, insulitate și cultivate metodice și perseverente de către comunisti au ajuns să se concentreze într-o nouă gîndire față de muncă și viață. Mai există excepții, în afară de împotriviri multiforme ale vechiului. Procesul, însă, e ascendent și definește cel mai bine trăsăturile acestei generații crescute și educate de partid.

5) ...Că există unele deosebiri de comportament, atitudini, poate chiar mod de viață, între tinerii și vîrstnici, ba chiar între tineretul de acum 20 de ani și cel de azi? Nu vîd de ce ne-am mîra. Sarcini concrete, istorice, grupuri tineretului anilor 44—45 pe baricadele conflictelor declarate, de neîmpăcat cu clasele

(Continuare în pag. a II-a)

„Prefață la prima zi de școală”

„MIRACOLUL” DIN LABORATOR

Constatări la „fața locului”

„Astăzi — ne scrie din Arad profesorul Horia Truță, activist al comitetului raional U.T.C. — se pune un accent tot mai mare pe folosirea mijloacelor tehnicii moderne în predarea lecțiilor. Școlile au fost dotate cu aparate de proiecție, epidiascoape, aparate de filmat. Nu există școala care să nu aibă în laborator cel puțin un aparat de proiecție. De ce nu se repartizează însă tuturor școlilor și colecții complete de diaprame. Școala medie din Vinga, de pildă, dispune doar de două diaprame — pentru orele de chimie”.

Situații asemănătoare am constatat și în raioanele Timișoara și Lugoj. La secția învățămînt a Sfatului popular regional Banat aflăm că nu este vorba de o limitare în aprovizionarea școlilor cu material didactic. Pentru anul 1965 s-a încheiat cu Baza de aprovizionare și desfacere a Ministerului Învățămîntului un contract în valoare de aproape trei milioane lei, ținîndu-se seama de necesitățile școlilor. Dar la sfîrșitul lunii Iulie, deci după primul semestru al anului curent, evidența secției învățămînt a regiunii Banat indică o realizare în proporție de numai 28 la sută a acestui contract. La fel stau lucrurile în regiunile Oltenia și Argeș. E îmbucurător însă faptul că la sesizarea noastră, Direcția

dotării și aprovizionării din Ministerul Învățămîntului a răspuns: „Pînă la 15 septembrie toate contractele vor fi realizate în proporție de 75 la sută, urmînd să încheiem executarea lor înainte de 10 decembrie”.

Am înfîlțit și locuri unde beneficiarii nu dau atenția cuvenită urmării îndeplinirii obligațiilor contractuale de către furnizori. La secția învățămînt a raionului Craiova ni s-a spus:

— Avem contract cu Întreprinderea „Reactivul” din București pentru unele substanțe chimice. Întreprinderea însă, urmînd o realizare valorică a contractului, ne trimite și substanțe pe care noi nu le-am cerut și de care nu avem nevoie.

Discuțăm la „Reactivul” cu tovarășul director L. Lakatoș. Ni se arată adresa nr. 3 202 din 24 februarie a.c. trimisă aici de către Statul popular al regiunii Oltenia, în care se specifică: „...produr de la solicitare de către secția învățămînt a fostului raion Segarcea vor fi livrate secției învățămînt a raionului Craiova”. Confruntăm comanda cu facturile: nici un produs expediat în afara comenzii. Reiese că statul popular regional Oltenia nu a trimis o adresă asemănătoare și

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Prin spărtura lăcută în stîncă s-au înfîlțit minerii și betonistii din brigada lui Alexandru Farcaș cu cei din brigada lui Dumitru Gales din Corbeni.

Foto: AGERPRES

A devenit un fapt obișnuit astăzi ca profesorul să-și demonstreze lecția, să apeleze tot mai des la mijloace practice: experiențe, proiecte, audiții. Noțiunea „demonstrație practică” a depășit granițele unor discipline ca fizica, chimia, biologia — invadînd toate celelalte discipline care se studiază în licee și în școlile de cultură generală. În evidențele contabile ale școlilor — la rubrica material didactic — figurează astăzi aparate moderne, peluete cinematografice, diaprame, benzii de magnetofon și discuri. Mai mult, experiențele, proiectele și audițiile pe care elevii le-au urmărit în laboratoarele școlii sînt reluate acasă, în laboratoarele individuale. „Miracolul” din laborator — îneditul fiecărei experiențe, fiecărei demonstrații practice — trezește un interes tot mai mare în rîndul elevilor.

Statul aloacă anual sume importante pentru dotarea școlilor cu material didactic. Numai în anul 1965 suma alocată de stat pentru construcții de școli și aprovizionare cu mobilier și material didactic depășește 400 milioane lei. Folosirea rațională a acestor sume a permis să se asigure, aproape pe toată țara, colecții complete cu materialul demonstrativ necesar.

Ca pildă unu răd prin mai multe regiuni ale țării am constatat însă că mai sînt deficiențe în ceea ce privește realizarea și repartizarea materialului didactic. Semnalăm, în acest sens, necesitatea ca Direcția dotării și aprovizionării din Ministerul Învățămîntului și Direcția Generală a produselor metalo-chimice din Ministerul Comerțului Interior, precum și unele sfaturi populare regionale și raionale să ia măsuri urgente pentru remedierea lor.

CONSTITUȚIA SOCIALISMULUI VICTORIOS

Conf. univ. IANCU IONEL

devenit de mult o practică obișnuită, caracteristică orânduirii noastre socialiste, supunerea de către partid dezbaterii întregului popor a celor mai importante probleme ale dezvoltării sociale, consultarea poporului în problemele fundamentale ale politicii interne și externe ale țării.

Primitive cu deosebit interes și entuziasm de către masele populare, Documentele celui de al IX-lea Congres al partidului, precum și proiectul de Constituție al Republicii Socialiste România au prilezit o intensă activitate politică, o îndreptățită manifestare de adiezuze fierbinte a întregului nostru popor față de politica înțeleaptă a partidului.

Consecvent și creator fundamental pe învățătura marxist-leninistă, exprimând în mod științific interesele fundamentale ale poporului, politica partidului nostru și-a găsit o strălucită confirmare a justității sale în cuceririle de însemnătate istorică ale poporului românesc, în consecințele în proiectul legii fundamentale a României socialiste.

Acest document de o excepțională valoare politică, reflectă bilanțul marilor transformări revoluționare survenite în anii care au trecut de la eliberare și precizează conținutul actual al orânduirii noastre, proclamând că „România este Republica socialistă... stat al oamenilor muncii de a orase și sate, suveran, independent și unitar”. Aceasta este Constituția socialismului victorios. Caracteristica ei esențială este profundul democratism care oferă cel mai larg cîmp de dezvoltare și manifestare liberă a personalității umane.

devenit de mult o practică obișnuită, caracteristică orânduirii noastre socialiste, supunerea de către partid dezbaterii întregului popor a celor mai importante probleme ale dezvoltării sociale, consultarea poporului în problemele fundamentale ale politicii interne și externe ale țării.

Primitive cu deosebit interes și entuziasm de către masele populare, Documentele celui de al IX-lea Congres al partidului, precum și proiectul de Constituție al Republicii Socialiste România au prilezit o intensă activitate politică, o îndreptățită manifestare de adiezuze fierbinte a întregului nostru popor față de politica înțeleaptă a partidului.

Consecvent și creator fundamental pe învățătura marxist-leninistă, exprimând în mod științific interesele fundamentale ale poporului, politica partidului nostru și-a găsit o strălucită confirmare a justității sale în cuceririle de însemnătate istorică ale poporului românesc, în consecințele în proiectul legii fundamentale a României socialiste.

Acest document de o excepțională valoare politică, reflectă bilanțul marilor transformări revoluționare survenite în anii care au trecut de la eliberare și precizează conținutul actual al orânduirii noastre, proclamând că „România este Republica socialistă... stat al oamenilor muncii de a orase și sate, suveran, independent și unitar”. Aceasta este Constituția socialismului victorios. Caracteristica ei esențială este profundul democratism care oferă cel mai larg cîmp de dezvoltare și manifestare liberă a personalității umane.

Legea fundamentală a României socialiste

dividului, pentru dezvoltarea aptitudinilor și talentelor, pentru afirmarea largă a personalității sale. În țara noastră s-au creat astfel de condiții. După cum găsește proiectul noii Constituții „în Republica Socialistă România, întreaga activitate de stat are drept scop dezvoltarea orânduirii socialiste, creșterea conștiinței a bunăstării materiale și culturale a poporului, asigurarea libertății și demnității a personalității umane”.

Corespunzător cu schimbările din baza economică și structura socială, au avut loc modificări în structura, funcțiile și sarcinile statului nostru care înțeleg rolul său de instrument principal în construirea socialismului și comunismului.

Caracteristică modului de exercitare de către statul nostru a funcțiilor sale, evidențiat de multă vreme în viață, este strînsa îmbinare a conducerii de stat cu participarea largă a maselor la rezolvarea treburilor țării. Din prevederile proiectului de Constituție privind principiile de constituire, organizare și funcționare a organelor puterii de stat și ale administrației de stat, rezultă deosebit de convingător profundul democratism al orânduirii noastre, care asigură participarea activă și nemijlocită a maselor la conducerea treburilor statului, la rezolvarea problemelor obștești.

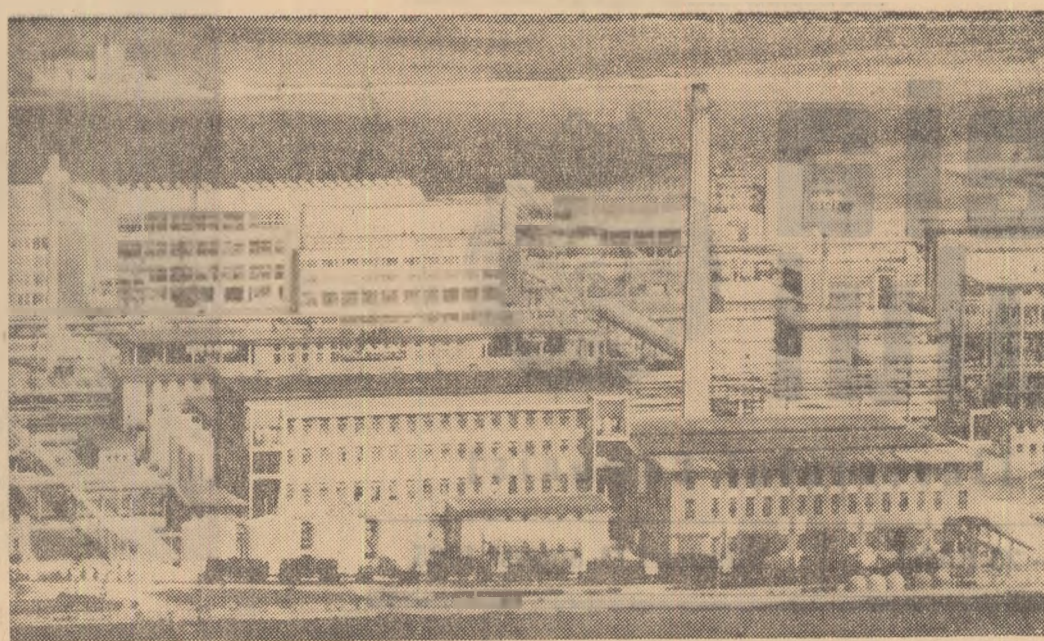
drepturile fundamentale largi ale cetățenilor proclamate de proiectul noii Constituții ca, de pildă, dreptul la muncă, la odihnă, la asigurarea materială în caz de boală sau incapacitate de muncă, dreptul la învățătură, precum și prevederile referitoare la egalitatea în drepturi a femeii cu bărbatul, dreptul de alegere și de a fi ales, dreptul de asociere, libertatea conștiinței, a cuvîntului, a presei, întrunirilor, dreptul de proprietate personală etc. au născut adine în viața societății noastre. Ele sînt garantate de stat, sînt asigurate condițiile materiale necesare exercitării lor efective de către toți cetățenii.

Prin întregul său conținut, proiectul noii Constituții este închinat omului, libertății și fericirii sale. Prevederile sale corespund în cel mai înalt grad intereselor fundamentale ale poporului nostru, exprimă în modul cel mai fidel faptul că în centrul politicii partidului nostru au stat și stau interesele poporului pe care le servește cu abnegație. „Tot ce am făcut — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R. — a fost îndreptat întotdeauna spre rezolvarea cerințelor vitale ale poporului nostru, tot ceea ce a înțepins partidul nostru a fost pus în slujba înfloririi patriei”. Constituția socialismului victorios stimulează puterea de muncă, capacitățile creatoare ale poporului, întărește hotărîrea sa de a da viață programului măreț elaborat de cel de al IX-lea Congres al partidului pentru ridicarea continuă a patriei noastre pe cele mai înalte culmi ale progresului social.

Numirea ambasadorului Republicii Populare Romane în Republica Orientală a Uruguayului

Ca urmare a ridicării Legății Republicii Populare Române din Republica Orientală a Uruguayului la rangul de Ambasadă, prin Decret al Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, tovarășul Dumitru Fara, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Române în Argentina și Chile, a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Române în Republica Orientală a Uruguayului, cu reședința la Buenos Aires.

(Agerpres)

Combinatul chimic de la Borzești

Scinteia tineretului

Un spectacol fotbalistic compromis...

La lumina reflectoarelor stadionului Republicii, Rapid București a înfruntat această într-un meci amical formația braziliană SAO CRISTOVÃO. Scorul 3-2 în favoarea oaspeților putea fi mult mai sever decât în prima repriză rapidiștii conduceau cu 1-0.

În repriza a II-a, și mai ales în ultimele 15-20 minute, fotbalistii bucureșteni au evoluat la un nivel cu totul mediocru, așa cum, de altfel s-au comportat și în finalul recentului campionat al categoriei A. Au avut oare ca partener una din marile echipe braziliene? Nici vorbă. SAO CRISTOVÃO este o formație modestă care nu beneficiază — așa cum declarau chiar conducătorii ei — de nume sonore, dar care știe fotbal și vrea să joace fotbal. Aceasta au înțeles foarte bine mii de spectatori de pe stadion dar n-a înțeles nici

organizatorilor de a popula pînă la refuz stadionul s-a răsturnat direct și asupra bunei desfășurări a partidului. Cu multe minute înainte de terminarea meciului, o bună parte a spectatoriilor aflați pe pista de zăbur au intrat pe gazon. Unde se aflau atunci oamenii de ordine care răspund de asigurarea celor mai bune condiții pentru desfășurarea unui spectacol sportiv?

„Spectacolul” de la terminarea meciului ne-a oferit o situație de-a dreptul penibilă: zgura, gazonul stadionului s-a transformat într-un loc de promenadă pentru mii de spectatori nedisciplinați, care nu s-au gândit măcar o clipă la banii cheltuiți pentru amenajarea și întreținerea acestor baze sportive. La concursurile de atletism, arbitrii, antrenorii pășesc pe stadion în echipament sportiv totodată din grădă pentru zăbur și gazon.

Socotim și în acest capitol încheiat orice comentariu. Așteptăm răspunsul I.E.B.S. și mai ales al U.C.F.S., răspunzător de organizarea manifestărilor sportive, pentru că asemenea altfel nu sînt de dorit pe stadioanele noastre.

VASILE RANGA

Încă o dramă a singurătății „STRIGĂȚUL”

În nou pe ecranele noastre un film de Michelangelo Antonioni, cel mai controversat cîinești contemporan, „Strigățul” de față din prima perioadă a creației marelui regizor italian. E un film contemporan cu epoca cea mai înfloritoare a neorealismului, care a adus în peisajul cinematografiei mondiale nu numai o școală, un stil ci totodată o atitudine critică și creatoare în interpretarea fenomenelor sociale contemporane ale lumii capitaliste. În plin neorealism, Antonioni (care mai tirziu va evolua în alte sensuri) nu putea însă fi dect neorealist. Existența dominantă a neorealismului în filmul italian era nu numai un exemplu greu de ocultat în evoluția sa cea mai autentică înscrisuindu-se opere cinematografice care duc în prim plan lupta conștientă, organizată a maselor. (Vezi filmul „Cu miinile pe oras” de Francesco Rosi și altele).

Povestea peregrinărilor muncitorului Aldo, care este părit de femeia pe care o iubește, capătă în filmul lui Antonioni proporțiile tabloului actualității tragice ale Italiei contemporane. Aldo și fetița sa Rosina trăiesc într-o lume de cosmar. Regizorul îl filmează cu regularitate învătății într-o lumină tulbură, miscându-se greu pe un pămînt acoperit cu smircuri și noroaie. Eroi să plutesc într-un element ceos nedefinit, undeva între pămîntul care nu le poate oferi hrană și adăpost

istorice cu fotografii zîmbitoare. E o lume a ceturilor, instabilă și plină de dureri îndăbușite. Destinul eroiului este un conștient dramă întotdeauna, cu opriri scurte și triste, lipsite de satisfacții. Antonioni îl va filma de aceea pe Aldo mai mult în mers, drumurile reale pe care eroul circula cu pasul sau autostopul suprapunându-se pe cele ale destinului său tragic. Povestea lui Aldo este cea a unui om care s-a dăruit cu totul dragostei pentru femeia iubită. Tragedia sa este că nu a știut să mai vadă în jur și altceva decît dragostea și cînd o va pierde, va fi un om strîșit. Pentru Aldo, singura legătură cu viața era Irma, femeia care l-a părăsit. O dată ruptă această legătură, Aldo se pierde.

Dincolo de această neriețică poveste de dragoste, Antonioni și-a dorit o lăcuidă introspecție în lumea de aspre contradicții a Italiei contemporane. Și a reușit! Filmul său este un adevărat avertisment împotriva însingurării, a izolării. Faptul că în final, locuitorii satului se răscoală împotriva autorității burgheze, că acestora li se alătură muncitorii răindrii de zăbur, are o puternică semnificație. Antonioni pare a sugera spectatorului că Aldo ar fi putut găsi în viața resurse înfinite dacă nu s-ar fi izolat de semenii săi în durerea pe care a trăit-o.

ATANASIE TOMA

Carnet cinematografic

În coloana competenței

tot mai accentuate pe care le-au adus tehnica și știința contemporană în profilul inginerilor, de o acuitate și mai mare, și mai decisivă preocupări pe care am schițat-o aici și a căror abordare ar necesita, desigur, încă multe alte precizări și cuprinderi, din variate unghiuri de vedere. Modul de a fi receptate aceste cerințe de către tineri, responsabilitatea în fața deosebită de înaltă, generează profunzimea virtelei respective trăsături riguroase și, în același timp, viguroase.

Doar în treacă, să vrea să semnaleze primejdia unei anumite schematizări. Se polarizează adesea exemplele fie pe cazurile unor tineri „perfecti”, modele de virtute, și pe de altă parte, pe viciile ale unor elemente „atol” negative. Judecări care au a se rosti asupra unei întregi generații nu sînt valabile decît atunci cînd se străduiesc să îmbrățișeze integral în complexitatea ei și acesta nu pentru a face medii statistice, ci pentru a trage concluzii ct mai apropiate de adevăr, de realitate. Ar fi o greșală de neiertat să credem că, deși fac parte din aceste grupuri de tineri, generații, au înțeles înseamnă și mediocritate. Evident, preocupările, aspirațiile, știința cu care își îmbrățișează ceea ce își propun, îndreptățesc afirmația că tinerii noștri, pasionați de nou și doritori de perfecțiune, de desăvîrșire se încolăcesc cu maturitate în rîndul constructorilor competenți și perseverenți.

Ritmul se află în mâini sigure

Oprea Popa sau Ion Duta execută astăzi unele reperi din

LA MAMAIA DEBUT APLAUDAT

Începînd de aseară, muzica ușoară românească se alină în atenția tuturor celor de pe litoral. Primul concert al Festivalului de muzică ușoară s-a bucurat de o mare afinență de public. În înspăritul cadru scenografic al Doinei Levința, sugerînd în linii stilizate o idilă marină, orchestra Radioteleviziunii, condusă de Ștefan Bănuș și orchestra Hora Mădărașu au acompaniat pe soliștii care au prezentat în primă interpretare cele 27 de melodii ale festivalului. Competența lui Mihai Florea, realizat prin metoda gazdăriei a interviurilor cu compozitorii, a dat o tentă de originalitate deasurării spectacolului.

Este încă prea devreme pentru aprecieri de amănunt privind calitatea melodiilor și a textelor. Evident este însă faptul că, față de anii trecuți, actualul festival prezintă o mai mare diversitate de teme, de stiluri, de ritmuri, personalitatea compozitorilor și textierilor alinîndu-se mai pregnant. Din această primă audiere reiese cu claritate că muzica ușoară de anul acesta se ancorază mai strîns în actualitate, că răspunde mai direct cerințelor noi ale audiențelor, că se apropie cu mai multă atenție de inepuzabilă surdă de inspirație la muzicil noastre populare. În acest sens, am cerut în pauza concertului părerea compozitorului Teoctole Popa, care ne-a declarat: „Motivele muzicii populare românești sînt și rîmna principalul nostru izvor de inspirație. Ne putem apropia de sufletul ascultătorilor noștri mai ales în măsura în care el recunoaște în lucrările noastre întinziunile populare pe care le

îndrăgesc de generații. Spectacolul național ne asigură, de altfel, și drumul către universalitate. Pe de altă parte, cred că în muzica ușoară se poate conecta cu mai mult sentimentale intime (a căror prezență rămîne, desigur, permanentă), și cu aspectele mai dure actualității”.

GEORGE MIHĂESCU
SEBASTIAN COSTIN

Metodă de lucru: limbajul simplu al faptelor

(Urmare din pag. I)

exploatarea. Era momentul eroic, de început, al unei etape de adevărată transformări revoluționare, istorice. Au urmat apoi anii construcției desăvîșite a socialismului, planurile cincinale, electrificarea, transformarea socialismului în agricultură... Romanismul revoluționar al primilor ani trebuia să îmbrace salopeta albastră a șantierelor, patosul trebuia să învețe disciplina efortului, rigurozitatea matematică a planurilor de stat și spiritul de abnegație se cerea dublat de competență, pasiune, cultură necesare pe noile baricade ale construcției socialiste. Romanismul înșușirii tehnicii noi, al creșterii productivității și al eficienței economice are, indiscutabil, alte trăsături distinctive și, ineren, o altă „garderobă” de manifestări exterioare. Și să nu uităm că ritmul tehnic, determinat de amplexarea noii revoluții tehnico-industriale și-a pus și el pecetea — declarat sau nu — asupra ritmului vieții și implicit, a modului de viață. O schimbare, indiscutabil, în bine, solicitînd și facilitînd înțelegerea și împlinirea sarcinilor specifice noii etape.

6) Idilizarile, feteșe, nu folosesc la nimic. Fiecare pas evoluțiv cunoscute pe linii marile afirmări și dificultăți, împotriri, accidente. Rețutuz spontan al oricăror absolutizări rigide, limitative, se poate transforma în cel mai banal și inuzensit spirit de ironia și pler de luciditate chemat să corecteze excesele romanismului se poate înfrîna în ironia atinsă de cinism. „Oate acestea nu sînt o nouăte. „Cazurile” particulare, alt de interesante în literatură, sînt de înaltă în evidență, prin contrast, ceea ce e delinitor în viață. Copacii — în sensul exact al proverbului — nu pot înfrîna perspectiva reconfortantă a pădurii. Să vedem, deci, ce copaci sînt de înțingem particularitățile, dar să lăudăm pădurea.

7) Directivele celui de al IX-lea Congres al partidului oferă tineretului un vast cîmp de activitate și afirmare. E nevoie, mai mult ca oricînd, de competență, pasiune, spirit de răspundere. Insușirea științei și tehnicii — la nivelul învățămîntului mediu, profesional și, mai apoi, superior — se cere îmbinată cu o acțiune continuă de specializare, perfecționare, de reinnoire și reinnoire mereu superioară a calificării. Ceea ce din nou e legat organic, indisolubil de educarea permanentă a tineretului în spiritul activ al muncii, al înțelegerii, opririi și participării la eforturile întregului popor, pentru înflorirea patriei noastre socialiste.

tre cele mai complicate se datorează tot aplicării acestei inițiative. Și nu înămplător comisiile de calitate aduc permanent modificări și îmbunătățiri tehnologice de fabricație. Inițiativa reia și explică acest proces, cu toate detaliile lui, pînă ce este înțeles de fiecare om. Decalajul de 30-35 de zile pe care îl menține constant de la o vreme turnătorie în lucrarea pieselor către celelalte secții are și el rădăcini puternice în această inițiativă.

Secția montaj este un adevărat „cîntar” al ritmicității și calității producției. Acest cîntar integrează orice defect, „scăpăr” pieselor de la turnare și prelucrare. Calitatea pieselor și subansamblor pentru montaj precupă ambale conducerii ale celor două secții. Preocupări în această mîsură și organizația U.T.C.

Ștefan Căpîlnă, secretarul organizației U.T.C. strungărie, a luat cînta tineri și cu mers impune la adunarea generală de la montaj. Înainte de adunare, gazdele l-au incitat pe oaspeți în hala de montaj pentru a le arăta ce greutăți întâmpină muncitorii din cauza pieselor venite cu defecte de la prelucrare. Diferențele din adunare ale tinerilor de la montaj — însoțite și de alte observații și sugestii — au ajuns în aceeași zi la destinație. Ele au fost aduse la cunoștința tinerilor din secția prelucrări mecanice și analizate într-o adunare generală. În rîndul de oaspeți din cauza turnătorie, observările tinerilor de la montaj au primit un răspuns comun: „vom lăsa montajului piese turnate și prelucrate de cea mai bună calitate”.

Încheiem aici completările noastre la articolul tovarășei Modureșcu. Ritmul de lucru de care „uzina are nevoie” este în mâini sigure. Intrecerea socialismului a scos la iveală acele inițiative care să-l mențină și să-l predea, ca pe o stafetă, cu succes mari de la o lună la alta.

URMĂRI DIN PAG. I

„Miracolul din laborator”

secției învățămînt a raionului Craiova; reiese că în timp ce școlile din fostul raion Segarcea așteaptă produsele comandate, secția învățămînt a raionului Craiova se plînge că nu are nevoie de aceste produse.

O „masă rotundă” din mers: „Materialul demonstrativ și cerințele învățămîntului modern”

Timișoara, Craiova, Pitești... Discuțăm cu profesori, inspectori, metodisți, activiști ai U.T.C. Subiectul: „Dispon școlile de material demonstrativ care să corespundă cerințelor învățămîntului modern?”

● Prof. PETRE RADU — vicepreședinte al Sfatului popular raional Banat: — În cele mai multe școli ale regiunii Banat profesorii au posibilitatea să folosească în bune condiții metoda demonstrațiilor audio-vizuale. Este un pas înainte. Dar...

Se cer făcuți mai mulți pași înainte; îndeosebi pe linia introducerii filmului în școală. Se pot face documentare geografice, geologice, istorice, elevii ar putea urmări pe ecran, și înțeleg mai bine, fenomene din natură, aspecte din activitatea unor oameni de știință etc.

● Prof. ILIE MIRZAN — inspector în cadrul secției învățămînt a raionului Craiova: — Se remarcă în ultimii ani o grijă deosebită pentru calitatea materialelor didactice. Uneori însă planșele de botanică sau cele pentru lecțiile de agricultură nu intrunesc cerințele programelor analitice.

(N.R. La Ministerul Învățămîntului, tov. ing. Martin Căianțiu, șeful serviciului aprovizionare cu material didactic, căruia i-am adus la cunoștință relatarea de mai sus — ne-a spus: — Aceste planșe sînt realizate de către Editura agro-silvică; la editarea lor se ține seamă de cerințele cursurilor agro-zootehnice — căruia le sînt repartizate aceleși planșe. Considerăm necesar ca Direcția dotării și aprovizionării din Ministerul Învățămîntului și Editura agro-silvică să ajungă la o înțelegere contractuală prin care să se hotărască editarea de planșe didactice în conformitate cu cerințele predării în școli a botanicii și agriculturii).

devenit de mult o practică obișnuită, caracteristică orânduirii noastre socialiste, supunerea de către partid dezbaterii întregului popor a celor mai importante probleme ale dezvoltării sociale, consultarea poporului în problemele fundamentale ale politicii interne și externe ale țării.

Primitive cu deosebit interes și entuziasm de către masele populare, Documentele celui de al IX-lea Congres al partidului, precum și proiectul de Constituție al Republicii Socialiste România au prilezit o intensă activitate politică, o îndreptățită manifestare de adiezuze fierbinte a întregului nostru popor față de politica înțeleaptă a partidului.

Consecvent și creator fundamental pe învățătura marxist-leninistă, exprimând în mod științific interesele fundamentale ale poporului, politica partidului nostru și-a găsit o strălucită confirmare a justității sale în cuceririle de însemnătate istorică ale poporului românesc, în consecințele în proiectul legii fundamentale a României socialiste.

Acest document de o excepțională valoare politică, reflectă bilanțul marilor transformări revoluționare survenite în anii care au trecut de la eliberare și precizează conținutul actual al orânduirii noastre, proclamând că „România este Republica socialistă... stat al oamenilor muncii de a orase și sate, suveran, independent și unitar”. Aceasta este Constituția socialismului victorios. Caracteristica ei esențială este profundul democratism care oferă cel mai larg cîmp de dezvoltare și manifestare liberă a personalității umane.

O semnificație deosebită o are în această privință sublinierea caracterului puterii de stat. După cum precizează proiectul noii Constituții, în țara noastră întreaga putere aparține poporului, liber și stăpîn pe soarta sa. Această putere se întemeiază pe alianța muncitorească-tărănească, pe unitatea indisolubilă dintre clasa muncitoare și clasa conducătoare în societate — țărînime, intelectualitate și celelalte categorii de oameni ai muncii fără deosebire de naționalitate. În sublinierea de către proiectul de Constituție a rolului conducător al clasei muncitoare în stat, rol care decurge în mod firesc din misiunea sa istorică, își găsește expresia cea mai generală — esența statului nostru socialist. Și, ca o recunoaștere a dragostei și încrederea nețărmurite a maselor în avangarda marxist-leninistă a clasei muncitoare, proiectul noii Constituții consfințește rolul Partidului Comunist Român ca forță politică conducătoare a întregii societăți. Este o afirmare a meritelor partidului nostru în lupta pentru cucerirea puterii și înfrățirea societății socialiste și premisa cea mai importantă, hotărîtoare a noilor izbînzii pe calea desăvîșirii construcției socialismului și a creării condițiilor trecerii la comunism.

Victoria deplină și definitivă a socialismului este înțelesă în înțelesul creației a poporului nostru, al eforturilor și muncii sale, care au dat viață programului elaborat de partid. Ca rezultat al aplicării consecvente a politicii de industrializare socialistă a țării, de transformare socialistă a agriculturii, al înfrățirii cu succes a planurilor de dezvoltare economică națională a schimbării temei înfrățirea României. Reflectînd adîncile preferențe pe care le are economia socialistă a agriculturii, al înfrățirii cu succes a planurilor de dezvoltare economică națională a schimbării temei înfrățirea României. Reflectînd adîncile preferențe pe care le are economia socialistă a agriculturii, al înfrățirii cu succes a planurilor de dezvoltare economică națională a schimbării temei înfrățirea României.

Ancheta noastră
despre:

PRODUCȚIA DE GRÎU EDIȚIA 1966

- Din cultura de grâu a anului 1965 ați desprins învățăminte cu valoare de generalizare? Care sînt acestea?
- Ce considerați esențial în pregătirile actuale pentru recolta viitoare?
- Ce pot face, concret, organizațiile U.T.C.?

Controversă pe tema adîncimii arăturilor?

La întrebarea „cînd trebuie făcute arăturile de vară?” răspunsul tuturor interlocutorilor noștri a fost invariabil: imediat după eliberarea terenului de planta care l-a ocupat, subliniindu-se importanța deosebită a evacuării cu maximă urgență a paielor sau vrejilor. Dificultatea executării acestei lucrări, remarca tovarășul ION PETEU, președintele cooperativei agricole din Murlatlar, constă în faptul că ea se desfășoară într-o perioadă de timp extrem de aglomerată, cînd toate forțele și mijloacele sînt mobilizate la recoltat. Este adevărat că pierderile rezultate prin înecarea recoltei sînt pot constata concret, în lan, întrucît boabele scurcate se văd, dar asta nu înseamnă că pierderile provenite prin întirzirea arăturilor, dacă nu se arată imediat, trebuie neglijate. Ne-am organizat, deci, din timp munca pentru ca să evităm aceste întirzieri.

În acest sens precizarea tovarășului PETRE TOMOROGA, directorul Stațiunii experimentale agricole Dobrogea, este edificatoare: „prin arăturile efectuate cît mai devreme se realizează o mai bună aerisire a solului și, implicit, o activitate microbiologică intensă, acumulîndu-se importante cantități de elemente fertilizante, în special fosfor și azot. Arăturile timpurii îmbogățesc solul cu cel puțin 80—100 kg de azot la hectar, înmagazinînd totodată o cantitate de umiditate echivalentă cu 835—910 m c de apă la hectar, care, păstrată prin lucrări corespunzătoare poate asigura germinarea și lăstărirea grîului, fără alte precipitații atmosferice. De aceea se impune ca printr-o bună organizare a muncii să se găsească resursele pentru urgențarea stringerilor paielor, pentru ca plugurile să li se deschidă un front larg de lucru. Se înțelege că urgența arăturilor nu trebuie să afecteze calitatea lor. Uniformitatea, adîncimea constantă, mărunțirea bulgărilor, evitarea greșurilor sînt caracteristicile care definesc o arătură bună.”

Care este adîncimea optimă a arăturilor de vară? Tovarășul FLOREA GRECU, președintele cooperativei agricole din comuna Lanurile, prezintă „dinamica” producției de grâu în ultimii patru ani (în 1962 s-au obținut 1 900 kg la hectar, în 1963 — 2 085, în 1964 — 2 300, iar în 1965 — 3 712), preciza:

— Firește, creșterea se explică printr-un complex de factori, dar pentru că ne aflăm la capitolul arăturilor, menționăm că acestea au fost executate patru ani, consecutiv, la 30 cm; acum însă am hotărît să arăm mai în față, la 20—25 cm.

— Această măsură se bazează pe considerentele agrotehnice studiate minuțios de specialiștii dobrogeni. Unul dintre aceștia, tovarășul EMIL CUBLEȘAN, vicepreședinte al Consiliului agricol regional, ne declară: „Adîncimea arăturilor de vară se diferențiază de la o unitate la alta, chiar de la o parcelă la alta. Pe terenurile unde măriștea a rămas mică și fără buruieni se recomandă arătura de 20—22 cm. Acolo unde procentul de îmburuienare este relativ ridicat, arătura trebuie să aibă 25 cm, întrucît solurile dobrogene se găsesc în anii anteriori; arăturile din jur au realizat peste 3 000 kg la hectar: Bărgănuș 3 100, Topraisar 3 174, Lanurile 3 712. Cauza principală este însăși arătura grîului mai tîrziu, în porumbiște, deci în arătură proaspătă, neașezată, astfel încît grîul n-a mai avut posibilitatea să se dezvolte bine pînă la venirea iernii.”

— S-a constatat însă că nu adîncimea arăturii a fost factorul care a determinat producția scăzută la care se referea tov. Bolboasă. Cooperativa din Straja a obținut cea mai mică producție medie de grâu pe regiune: 2 680 kg la hectar. Nu e puțin, dar cooperativele din jur au realizat peste 3 000 kg la hectar: Bărgănuș 3 100, Topraisar 3 174, Lanurile 3 712. Cauza principală este însăși arătura grîului mai tîrziu, în porumbiște, deci în arătură proaspătă, neașezată, astfel încît grîul n-a mai avut posibilitatea să se dezvolte bine pînă la venirea iernii.

Nu neglijați „elasticitatea” agrotehnicii

Planta premergătoare a influențat și continuă să influențeze într-o însemnată măsură producția de grâu.

— L-am întrebat pe tovarășul inginer ONISIM CUCIUREANU de la cooperativa agricolă din Comana: „Care este planta premergătoare pe care, bazîndu-vă pe experiența dumneavoastră practică, o considerați cea mai bună pentru cultura grîului?”

— Grîul.

— Așa dar, grâu după grâu. Cît timp?

— 3—4 ani. Din practica noastră am constatat că, ținînd seama de epoca optimă în care trebuie însămînțat grîul și de perioada în care se recoltează porumbul, este mult mai științific și mai economic ca grîul să urmeze după el însuși. Firește, în condițiile executării unor lucrări de calitate, fertilizării corespunzătoare a solului și întretinerii normale a stării fitosanitare.

Pentru elucidarea problemei, sîm dăm din nou cuvîntul tovarășului inginer PETRE TOMOROGA. „Condiții proprii regiunii noastre impun însăși arătura în fiecare an a unor suprafețe cuprinse între 40—80 la sută cu grâu după grâu. Cercetările științifice și practica unităților agricole frunțate au demonstrat avantajul acestei premergătoare, care eliberează terenul timpuriu, făcînd astfel posibilă executarea în timp optim a arăturilor de vară; semănatul grîului se face, deci, într-o arătură așezată, în care s-au acumulat elemente nutritive și mari cantități de apă.”

— Există și inconveniente?

— Da. Anul acesta s-a observat pe anumite suprafețe, acolo unde nu s-au luat măsuri de igienă culturală și de aplicare uniformă a îngrășămintelor, apariția unui complex de agenți patogeni care au provocat „îngunehiere” grîului.

— Se cunosc măsurile de combatere?

— Le studiem. Arderea miriștilor infectate este o metodă care se recomandă. În orice caz, pe aceste suprafețe, grîul nu trebuie să mai revină în cultură decît după 2—3 ani.

Pămîntul e darnic, dacă îi dai

Să pornim de la o relatare a tovarășului ION PETEU. La cooperativa agricolă Murlatlar, toată suprafața cultivată cu grâu a fost fertilizată. Producția medie obținută este de 3 500 kg la hectar. Fără a minimaliza ceilalți factori care duc la realizarea unor producții mari, țin să insist asupra importanței aplicării îngrășămintelor chimice și organice. În urmă cu cîțiva ani, cînd am introdus în sol cantități reduse de superfosfat, producția a fost mai mică. În 1964 am fertilizat terenul în mod diferențiat, ținînd seama de tipul de sol, de plantele premergătoare. Pe cele 450 hectare destinate culturii grîului am administrat cîte 250 kg superfosfat la hectar. Dar pe o suprafață mai mică am dat și azot de amoniu; pe această solă producția a fost de 5 200 kg la hectar. Pe o solă unde planta premergătoare fusese floarea-soarelui (care este cunoscută ca plantă ce sărăcește solul) grîul a ieșit din iarnă slăbit; îngrășarea suplimentară a acestei sole, în timpul vegetației, cu 100 kg azotat de amoniu la hectar a făcut ca plantele să se redreseze, realizîndu-se aici o producție de peste 3 000 kg.

— Pledînd pentru îngrășămintele chimice, neglijați importanța celor organice?

— Dimpotrivă! Administrăm cîte 15—20 tone la hectar. Despre transportul gunoului de grajd la platforme și împrăștierea lui pe teren vă poate vorbi foarte bine tovarășul Gheorghe Traian, secretarul organizației U.T.C. din cooperativa noastră agricolă. Este o acțiune care, la cererea uteciștilor, le-a fost încredințată lor.

Pentru folosirea judicioasă a îngrășămintelor chimice au pledat și alți tovarășii.

Argumentele tovarășului NICOLAE HUDITEANU, președintele cooperativei agricole Comana au fost, ca și în cazul relatat mai sus, foarte convingătoare. Alocînd fonduri corespunzătoare pentru cumpărarea de îngrășăminte chimice, într-un fel, depui acești bani pe un C.E.C. cu dobinzi foarte mari. Sporurile de producție obținute pe această cale aduc beneficii considerabile. Deci, nici un dram să nu se piardă din aceste valoroase produse ale industriei chimice.

VLĂDOIU CONSTANTIN — președintele cooperativei agricole Siminoc: „Există unele soluri de grâu care folosesc mai bine îngrășămintele decît altele.”

La ancheta noastră au răspuns:

ION PETEU — președintele cooperativei agricole Murlatlar: „Arătura este lucrarea de bază: deci, atenție la timpul de efectuare a ei și la calitate.”

GHEORGHE TRAIAN — secretarul organizației U.T.C. din cooperativa agricolă Murlatlar: „Fertilizarea solului — o acțiune încredințată organizației noastre; am dus-o la îndeplinire anul trecut, o continuăm acum...”

TUDOR BOLBOAȘA — președintele cooperativei agricole Straja: „Vecinii noștri au obținut cu 500 kg mai mult grâu la hectar decît noi; ne pregătăm să-l întrecem.”

NAE CONSTANTIN — secretarul organizației U.T.C. din cooperativa agricolă Straja: „Preocuparea noastră centrală — fiecare tînar să fie prezent acolo unde cerințele sînt mai mari, mai urgente.”

FLOREA GRECU — președintele cooperativei agricole Lanurile: „În ultimii patru ani la producția de grâu am înregistrat valori ascendente. Avem o experiență bună. O folosim!”

NICOLAE HUDITEANU — președintele cooperativei agricole Comana: „O investiție deosebit de rentabilă — îngrășămintele chimice; de aici, o obligație a noastră, a tuturor: nici un dram lăsat!”

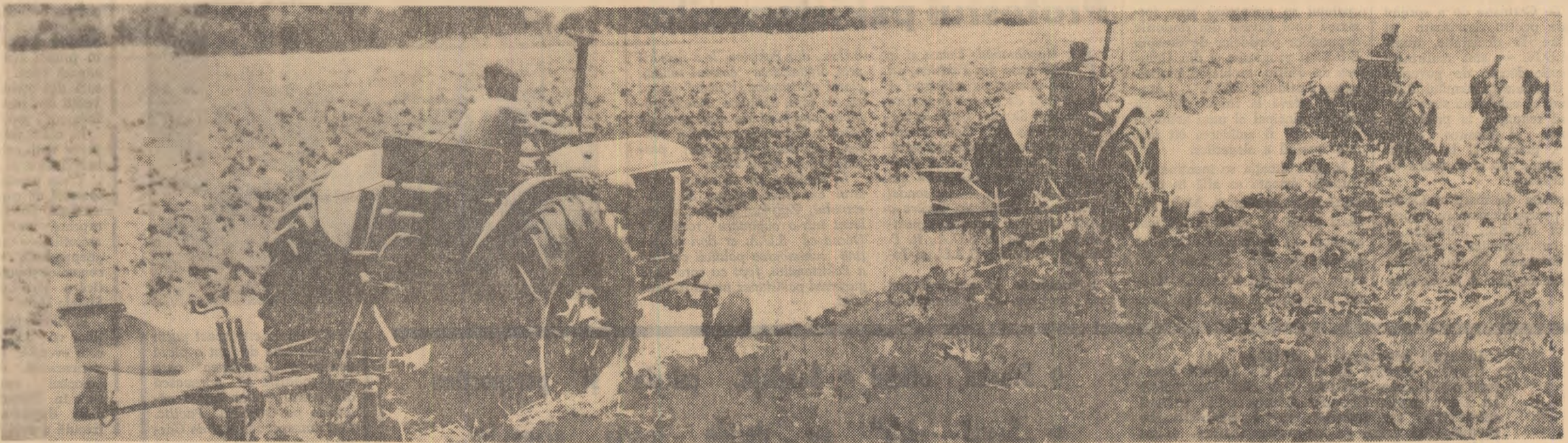
ONISIM CUCIUREANU — inginer agronom la cooperativa agricolă Topraisar: „Un imperativ — aplicarea recomandărilor agrotehnicii, potrivit condițiilor specifice din fiecare unitate.”

CONSTANTIN VLĂDOIU — președintele cooperativei agricole Siminoc: „Am realizat o producție medie de 3 702 kg grâu la hectar; pregătăm una mai bogată.”

Au mai intervenit cu precizări foarte utile tovarășii: ing. PETRE TOMOROGA — directorul Stațiunii experimentale agricole Dobrogea, ing. EMIL CUBLEȘAN — vicepreședinte al consiliului agricol regional, ing. OCTAVIAN LAMBRU — directorul Trustului Gostat Constanța.

În 1965, alături de condițiile naturale favorabile din acest an, aplicarea recomandărilor agrotehnicii a dus la obținerea unor producții de grâu care au răspălit cu dăruiele munca oamenilor. Pretutîndeni în Dobrogea, pe solurile care și-au pierdut de mult reputația de a fi sărăcioase, grîul a dat producții bune. „Miracolul” dobrogian s-a produs, încă o dată, în strictă conformitate cu prevederile programului de dezvoltare a agriculturii în această regiune.

Recolta anului 1965 se află în hambar. Ediția următoare este în pregătire. În cooperativele agricole se trag concluziile dintr-o activitate recent încheiată, în vederea reluării ei, la un nivel superior.

— Numiți-le.

— Am în vedere Bezostaiă, față de Triumph.

— Întrucît gospodăriile agricole de stat au o bogată experiență în utilizarea îngrășămintelor chimice, am solicitat tovarășului ing. OCTAVIAN LAMBRU, directorul Trustului Gostat Constanța, unele considerații pe această temă.

— Grîul de toamnă este cultura care, în condițiile noastre, justifică prin cele mai mari sporuri de producție folosirea îngrășămintelor chimice sau organice. Fertilizarea corespunzătoare a terenului, cu doze moderate de îngrășăminte, încorporate în epoca optimă, duce la sporuri de 15—20 kg grâu pentru fiecare kilogram de îngrășămintă substanțată activă. Îngrășămintele de bază pentru solurile dobrogene la cultura grîului este superfosfatul, care, aplicat sub arătura de vară, chiar fără adăus de îngrășăminte azotoase, poate duce la sporirea considerabilă a producției.

— Îngrășămintele azotoase completează și amplifică influența celor fosfatice, îndeosebi pe terenurile eliberate mai tîrziu, pe terenurile cu mari cantități de resturi vegetale. Ele au un rol stimulator mai ales primăvara, în cazul unor ierni aspre, din care culturile au ieșit slăbite.

— În ce doze este bine să se administreze îngrășămintele amintite?

— Dozele sînt diferențiate în funcție de soiul cultivat, planta premergătoare, fertilitatea solului, lucrările culturale. Între 200 și 300 kg la hectar superfosfat și 100—150 kg la hectar azotat de amoniu.

— Din practica multor cooperative agricole reiese că îngrășămintele se încorporează o dată cu arăturile; ce se întîmplă însă dacă unele cooperative nu dispun de îngrășămintele necesare în perioada cînd se execută arăturile?

— Incorporarea îngrășămintelor se poate face ulterior, pînă la însămînțare, cu ajutorul grapei cu discuri.

Care soi a „promovat” cele mai multe examene?

Revenim la experiențele făcute la cooperativa agricolă Comana. Două so-

iuri de grâu, Triumph și Bezostaiă, puse în condiții similare, dau producții diferite — Triumph produce mai puțin cu 500 kg la hectar.

— Este deci, Bezostaiă solul cel mai potrivit pentru climatul și solul dobrogian? Ce soi veți alege pentru însămînțările din această toamnă?

— ONISIM CUCIUREANU — Comana: „Anul trecut am cultivat 30 la sută Bezostaiă, restul Triumph; acum vom inversa raportul.”

— De ce nu semănați numai Bezostaiă?

— Pentru că după porumbiște, Triumph se comportă mai bine.

TUDOR BOLBOAȘA — Straja: „Vecinii noștri au obținut cu 500 kg de grâu la hectar mai mult decît noi, între altele și pentru că ei au semănat o suprafață mai mare cu Bezostaiă.”

— Concluzia?

— Vom reduce aria solului Triumph.

ION PETEU — Murlatlar: „Repartiștii suprafețe egale celor două soiuri. În eventualitatea unui an fără ploaie, Triumph, care este rezistent la secetă, o să ne prindă bine.”

— Interlocutorii noștri au subliniat, de asemenea, necesitatea asigurării, pe lângă ceilalți factori amintiți, a unui bun pat germinativ.

Cooperativele agricole Siminoc, Murlatlar, Straja, Topraisar, Lanurile și-au propus să termine arăturile de vară în jurul datei de 15 august. Metoda graficelor de urmărire zilnică a efectuării arăturilor își demonstrează eficacitatea prin ritmul cu care se desfășoară această lucrare în unitățile citate. La cooperativa agricolă Lanurile, din 600 hectare planificate, fuseseră arate 200 pînă la 5 august; la 6 august, la Murlatlar fuseseră arate 120 hectare din 425; la 4 august, la Straja, erau arate 190 din 433.

— Ne aflăm, deci, în preajma terminării acestei lucrări. Ce măsuri se vor lua pentru pregătirea patului germinativ?

— Odată efectuate, ne răspunde tovarășul ing. ONISIM CUCIUREANU de la Comana, arăturile trebuie întretinute permanent. Vom face lucrări cu agregate de grape, sau, dacă va fi cazul, adică după ploaie, vom executa lucrări cu cultivatorul pentru distrugerea buruienilor și spargerea crustei. Cu cîteva zile înainte de semănat, vom discui la adîncimea la care se introduce sămînța.

— Aceste lucrări asigură formarea patului germinativ — bine așezat, afînat și cu suficientă umiditate pentru desfășurarea în condiții normale a germinării, răsării și dezvoltării plantelor în primele faze de vegetație.”

fatlar. Faptul acesta este reflectat în planurile noastre de muncă, în acțiunile pe care le inițiem. Iată un singur exemplu. Anul trecut la noi s-a acordat o deosebită atenție fertilizării solului. (Efectul direct — 3 500 kg de grâu la hectar în 1965). Ne-am angajat să înfăptuim noi această acțiune. Am stabilit cum și cînd anume, ce are de făcut fiecare tînar, am explicat tuturor importanța ei și am pornit la treabă. Am organizat convoaie de atelaje și, în timpul prevăzut, am transportat și clădit în platforme pe cîmp întreaga cantitate de gunoi de grajd existentă la ferme. În plus, cînd atelajele nu erau solicitate la alte munci, de obicei dumnice, am colectat din curțile oamenilor alte 300 de tone de îngrășăminte naturale. Cînd au început arăturile, am împrăștiat pe solele stabilite de tovarășii ingineri aceste îngrășăminte. Toți tinerii chemați la această acțiune au fost prezenți. Acum, cînd se pregătește recolta anului viitor, continuăm acțiunea.

— Și noi, ca și cei din Murlatlar, ne-am angajat să transportăm și să împrăștiem pe cîmp întreaga cantitate de îngrășăminte organice — ne-a relatat tovarășul CONSTANTIN ADAM, secretarul organizației U.T.C. de la cooperativa agricolă Topraisar. La acest capitol, planul cooperativei agricole pe anul în curs prevede cantitatea de 4 000 de tone. Angajamentul nostru: 4 000 de tone. Realizat pînă acum: 3 800 de tone. Paralel cu aceasta, deoarece în unitatea noastră se simțea nevoia să urgentăm evacuarea paielor de pe măriștea, am antrenat un mare număr de tineri care au făcut parte din echipele speciale de țărani cooperatori repartizați la lucrarea amintită. Am contribuit astfel operativ la asigurarea unui front larg de lucru pentru mecanizatorii care începuseră arăturile. În perspectiva apropiată, unul din obiectivele deosebite de importante care stau în fața unității noastre și la înfăptuirea căruia vom antrena toți tinerii țărani cooperatori este colesul porumbului, tăiatul și

transportul cocenilor. Urgența pe care o impune această lucrare este explicată prin faptul că vom însămînța grâu și în porumbiște și arătura trebuie făcută din vreme, ca să aibă timp să se așeze.

Tovarășul NAE CONSTANTIN, secretarul organizației U.T.C. de la cooperativa agricolă Straja, și-a început cuvîntul printr-o autocritică:

— Vecinii noștri au obținut o producție de grâu cu 500 kg la hectar mai mult ca noi. Puteam să realizăm cel puțin cît ei. Firește, n-a depins numai de noi, dar nici organizația noastră n-a acționat cu promptitudine atunci cînd a fost nevoie de mai multe brațe de muncă la lucrările pregătitoare: tratarea seminței, tăiatul și transportul operativ al cocenilor pentru ca mecanizatorii să poată efectua arăturile în timpul optim.

Faptul că am înțeles bine ce avem de făcut este ilustrat și prin măsurile pe care le-am luat acum. În momentul cînd consiliul de conducere al cooperativei n-a vădit că nu recomandăm imediat tineri care să lucreze la tratarea seminței, pe semănători, la transport. Toți știu ce au de făcut. Sîntem pregătiți oriicînd să răspundem „prezent”.

Răspunsurile primite la ancheta noastră oglindesc preocuparea deosebită care există în unitățile agricole din regiunea Dobrogea pentru asigurarea unor producții bune și în anul viitor. Există aici o experiență interesantă care poate și este bine să fie extinsă în cooperativele agricole din celelalte regiuni ale țării.

Organizațiile U.T.C. au inițiat, de asemenea, o serie de acțiuni. Prelucrarea și adaptarea lor la condițiile specifice din fiecare unitate agricolă din țară va asigura o contribuție sporită a tinerilor țărani cooperatori la desfășurarea lucrărilor din vara și toamna acestui an, la obținerea unor recolte sporite în 1966.

Pagină realizată de ION MARINA și GEORGE MIHAESCU

de peste notare

FRANȚA. Aspect de la spectacolul prezentat de Teatrul satiric muzical „Constantin Tănase” din București, pe scena Teatrului „Olympia” din Paris

Declarația guvernului R. D. G.

Georg Stibi, locuitor al ministrului afacerilor externe al R. D. Germane, a prezentat co-presedinților Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, ale cărei lucrări au fost reluate la Geneva, o declarație care exprimă din nou hotărârea guvernului R. D. Germane de a sprijini eforturile pentru dezarmare și desistare. În declarație, transmisă A.D.N. — sînt reafirmate propunerile făcute de guvernul R. D. Germane guvernului R. F. Germane, ca cele două state germane să renunțe la producția, procurarea și folosirea armii nucleare, precum și la dreptul de a dispune sub orice formă de armă nucleară.

În ședința de marți a Comitetului pentru dezarmare, reprezentantului U.R.S.S., Tarapkin, a propus ca declarația guvernului R. D. Germane să fie difuzată ca document oficial al Comitetului.

Gongul electoral a bătut...
Startul oficial în cursa de viteză pentru obținerea votului s-a dat duminică la Dortmund. Crestin-democrații, uftind certurile de familie și zgomotoasele scandaliuri care le-au acompaniat, și-au unit glasurile pentru a-l convinge pe alegătorii vest-germani. S-a făcut risipă de optimism și s-au rostit vorbe mari respectivului electoral pregătît de experții în materie.

Alegătorilor li s-au oferit fără zgîrcire promisiuni. În schimb, întreaga artilerie oratorică — grea și ușoară — a declanșat un violent tir împotriva concurenților social-democrați. Unii observatori, cîntărind asprimea cuvintelor folosite la Dortmund, pretindeau că U.C.D. a lansat o veritabilă „declarație de război” împotriva P.S.D. Belicisii oratori au avîrît asupra opoziției toate acuzațiile imaginabile, în vîntoarea luptei făcînd aluzie chiar la un punct dureros: afirmațiile social-democrației — păstrează aparența calmului. Social-democrații încearcă să păstreze aparența calmului. După ei, creștin-democrații s-au infățișat „uzali”, „epuzaji”. Controlativă de-abia se lasă așteptată...

Moment electoral la Bonn

proșuri reciproce, destule adevăruri demne de reținut. Beligeranții electorali își plasează forțele în luptă după scheme tactice demult pregătite.

Dar în timp ce pe scena politică se consumă spectacolul electoral, în cuisele strategiilor principalelor partide evaluează șansele. După The Christian Science Monitor sondejaele arată că democrații creștini pot, eventual să „piardă voturi” iar

te absolută: 40% și „eventual chiar ceva mai mult”, pare maxim realizabil de social-democrați. Absența unui învingător clar și un echilibru de forțe între cele două partide vor crea probleme complicate în ceea ce privește formarea unui nou guvern. Va deveni auster necesară o coaliție ministerială cu participarea actualii opoziții? Erhard afirmă că o asemenea posibilitate

Noi acțiuni ale patrioților sud-vietnamezi

Forțele patriotice sud-vietnameze au atacat din nou luni după-amiază și în cursul nopții baza specială americană de la Duc Co, punct strategic important în regiunea platourilor centrale.

Potrivit unui purtător de cuvînt al forțelor armate americane dinlocote în Vietnam, în timpul luptelor au fost înregistrate pierderi grele de ambele părți. Practic scrie corespondentul de la Saigon al agenției Associated Press, baza de la Duc Co, situată pe șoseaua nr. 19 care leagă orașul Pleiku de frontiera cambodgiană, este asediată de forțele patriotice de peste două luni. Cel peste 1000 de parașuști sud-vietnamezi, care au fost debarcați cu elicopterele în regiunea Duc Co cu zece zile în urmă, nu au reușit să strîngă încercuirea forțelor patriotice pentru a ușura situația trupelor asediate. În cursul operațiilor din această regiune a fost doborât un avion american supersonic de tip „F-100”. Încercările elicopterelor americane de a salva pilotul avionului care a sîrit cu parașuta au eșuat, întrucît patrioții sud-vietnamezi au deschis un puternic foc de mortiere.

Tot în cursul zilei de luni, forțele patriotice au atacat cu armă automată un avăpost guvernamental situat la șase mile est de capitala sud-vietnameză.

Marți dimineața relatează corespondentul agenției A.P., forțele patriotice au supus unul puternic tir de mortiere pozițiile ocupate de tancurile infanteriștilor marini americani la sud de baza de la Da Nang.

Protestul pakistanezilor

La Hayderabad, Dacca și în alte orașe din Pakistan, au loc numeroase mitinguri și demonstrații de protest împotriva amestecului Statelor Unite în treburile interne ale Pakistanului. După cum s-a mai anunțat, serviciul de informații al S.U.A. a organizat — fără asentimentul guvernului pakistanez — un sondaj în rândurile populației pentru a stabili care este atitudinea pakistanezilor față de S.U.A., R. F. Chineză, U.R.S.S., R.A.U. și Indonezia.

Referindu-se la scopurile pe care serviciul de informații al

S.U.A., din Pakistan, le-a urmărit prin organizarea acestui sondaj, ziarul pakistanez „Dawn” relatează că, de fapt, acțiunea ridică problema aprobării sau respingerii de către pakistanezi a actualei politici externe a guvernului președintelui Ayub Khan.

În legătură cu aceasta, ministrul afacerilor externe al Pakistanului, Zulfiqar Bhutto, a relevat într-o cuvîntare rostită la Dacca că S.U.A. ar dori să obțină schimbarea politicii externe a Pakistanului, fapt cu care însă guvernul pakistanez nu va fi de acord.

Pelașul străzilor principalelor orașe americane se înfățișează trecătorilor în ultimele zile sub un aspect neobișnuit. La Washington și New York, la Philadelphia și Chicago, sub supravegherea atentă a poliștilor în automobile sau călare, se desășoară puternice demonstrații de protest împotriva participării tot mai intense a Statelor Unite la războiul din Vietnam.

Casa Albă și monumentul lui George Washington din capitala federală a S.U.A., au devenit, de vineră trecut, principalul loc de adunare al manifestanților în rîndurile cărora se află un procent însemnat de tineri. Luni, demonstrații au adoptat o „Declarație de pace adresată poporului vietnamez, care exprimă deziluzia lor față de „trădarea speranțelor și așteptărilor” privind instaurarea unei păci grabnice pe pînăntul Vietnamului. În fața „Palatului Independenței” din Philadelphia, unde au fost adoptate Declarația de independență și Constituția Statelor Unite, un grup de tineri, membri ai organizației „Studentii americani pentru acțiuni neviolente”, a făcut greva foamei timp de 54 de ore.

La Chicago, grupuri de studenți care se pronunță împotriva actualei politici a Washingtonului în Vietnam au instalat, în plin centrul orașului, o urnă de vot invitînd pe

Manifestanții... încorporați

trecători să depună petiții cerînd retragerea trupelor americane din Vietnam. La Emerville, un mare număr de studenți de la colegiul local au manifestat cu pancarte pe care era scris: „Mai multe cărți în loc de arme!”. „Înceleți războaiele coloniale!”. Studenții Universității Wayne au organizat mitinguri de protest la Detroit cu participarea lui William Broomfield, membru al Camerei Reprezentanților. „Puneți capăt războiului murdar din Vietnam” — scria pe o uriașă lozincă purtată de tineri.

Pentru observatorii care au urmărit cu atenție în ultimele luni nașterea și dezvoltarea curentului de opinie în rîndurile intelectualității și studenției americane împotriva amestecului Statelor Unite în Vietnam, recentele manifestații nu fac decât să confirme „marele divorț” dintre guvern și intelectuali. Sînt fapte proaspete în memorie manifestațiile studențești care au cuprins, în ultimele luni, aproape toate colegiile și universitățile americane ca și „dialogurile” dintre studenți și reprezentanții guvernamentali, consacrate examinării politicii Washingtonului în Asia de sud-est. La încheierea campaniei administrației de „cîștigare” și „convîngere” a studenților și intelectualității pentru poziția oficială a guvernului în problema vietnameză, nu a existat nici un singur glas care să fi afirmat că ea a reușit. Dimpotrivă, s-au făcut auzite numeroase aprecieri de „eșec” și „împas”.

Acest eșec a fost analizat, după cite se pare, și la Washington. Numai astfel poate fi explicată „contraofensiva” autorităților împotriva studenților recalcitrați, care iese și mai mult în evidență în lumina ultimelor manifestații. La sfîrșitul săptămîinii tre-

cute, biroul de recrutare din New York a făcut cunoscut că, de acum înainte, vor fi trimise ordine de încorporare și studenților „care nu au rezultate prea bune la învățatură”. Pînă acum studenții americani „era” scușiți de armată pe perioada studiilor. Cînu va aprecia „comportarea” studenților pentru a se vedea care dintre ei trebuie să fie încorporat, nu s-a specificat. Se pare însă că această apreciere va reveni birourilor de recrutare. Dar tot mai multe persoane consideră că măsura nu are nimic de a face cu o acțiune normală privind sporirea numărului militarilor americani, ci vizează mai curînd o „răfuială” a autorităților cu acei studenți ce s-au împotrivit politicii dusă de administrație în Vietnam. Această părere este întărită de faptul că primele încorporări ale studenților vor fi efectuate la New York unde, în rîndurile tineretului universitar există un puternic centru de opoziție față de această politică. Bine înțelese, ele vor putea fi extinse, mai tîrziu, și în alte centre universitare.

Observatorii apreciază că prin această măsură autoritățile urmăresc, pe de o parte, să intimideze pe acei studenți care ar înceta să se alăture campaniei împotriva războiului din Vietnam și, pe de altă parte, să reducă la tăcere glasul studenților care s-a făcut auzit atît de puternic în ultima vreme în această problemă. Pare însă îndoielnic că zidurile cazărnilor vor fi îndeajuns de groase pentru ca să nu mai răzbătă dincolo de ele condamnarea din partea tineretului studios a războiului de exterminare dus de Statele Unite în Vietnam.

I. RETEGAN

PERU. Barca cu aspect puțin obișnuit este de fapt o plută denumită „Tanganea” care se pregătește să pornească din goulul Callao într-o călătorie pe Oceanul Pacific. Trei oameni, conduși de Carlos Caraveda vor încerca să parcurgă 4.500 mile peste ocean, redîndu-și performanța expediției „Kon Tiki”.

Crearea organizației „Tineretul național Lumumba”

LA BRAZZAVILLE a fost difuzată o declarație a tineretului din Congo (Leopoldville), în care se anunță că toate organizațiile tineret lumumbiste din Congo au hotărît să se unifice și să creeze o singură mișcare sub denumirea de „Tineretul național Lumumba”. În rezoluție se arată că tineretul din Congo (Leopoldville) este chemat să joace un rol important în mișcarea de eliberare care se desfășoară în Congo, și că va participa la lupta de partizani și va sprijini Consiliul național al eliberării.

EUGENIU OBREA

cu muncitorii și activiștii culturali din Varna, care s-au interesat de activitatea cineștilor din țara noastră. La cinematograful „Republica” din Varna au rulat filmele românești „Pădurea spînzuraților” și „Gaudeamus igitur”.

Miercuri, 11 august, are loc Ziua națională a filmului lugoslav.

DUPĂ cum anunță agenția A.D.N., la Conakry a fost semnat un acord de colaborare economică între Guineea și R. D. Germană.

LUNI seara, la Tribunalul Suprem din Atena a fost depusă o declarație cu privire la crearea unui nou partid — partidul liberal, în frunte cu Nikitas Venizelos (nepotul cunoscutului politician grec Venizelos).

Convorbire Kosighin - Urguľu

MARTI a avut loc la Kremlin o convorbire între Alexen Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și primul ministru al Turciei, Urguľu. Într-un comunicat oficial dat publicității cu acest prilej se subliniază că au fost discutate probleme privind relațiile sovieto-turce și situația internațională actuală.

La dejunul oferit în aceeași zi

53 de morți la Little Rock

Un puternic incendiu s-a produs luni într-un depozit subteran de rachete de la baza aeriană Little Rock (Arkansas). Explodivă a fost provocată de un motor Diesel aflat în depozit. Agențiile de presă relatează că s-au înregistrat 53 de morți. În prezent, echipe de salvare continuă cercetările, încercînd să înlăture dărîmăturile provocate de exploziile rachetelor „Titan” aflate în incinta depozitului.

OPINIA publică suedeză continuă să protesteze împotriva prezenței la Congresul mondial al criminologilor de la Stockholm a directorului penitenciarelor din Republica Sud-Africană, generalul Johannes Steyn. Luni a avut loc în capitala Suediei o demonstrație

Directorul general al Agenției de planificare economică din Japonia, Aiichire Fujiyama, care a luat parte la lucrările celei de-a 4-a conferințe japono-americane, declara la mijlocul lunii trecute că guvernul de la Tokio „este profund îngrijorat” de conjunctura economică a țării și că problema principală rezidă în „modalitatea de a preveni o recesiune economică care s-ar putea ivi în cazul cînd tendințele actuale de stagnare ar persista”.

Au trecut de atunci doar trei săptămîni și atît că în prezent presa nu mai vorbește de „o recesiune care s-ar putea ivi”, ci de o criză deja declanșată. Potrivit aprecierii ziarului „LE MONDE”, „Japonia crede că a venit timpul să cheme medicii la capătul economiei sale”. Această țară „descoperă că nu se mai află în fața unei simple depresiuni ciclice, ci acum în fața unei recesiuni în care apar defecte de structură”.

La rîndul său, săptămînalul „L'EXPRESSION” scrie: „După 20 de ani de dezvoltare industrială accelerată, Japonia trece în prezent printr-o fază de recesiune. Ea nu mai reușește să se redreseze”. Arătid că în 1964 în Japonia s-au înregistrat 5.000 de falimente, iar în primul semestru al anului 1965, peste 3.000. „L'EXPRESSION” citează cazul dramatic al firmei „Sanyo”, producătoare a 60 la sută din telefonurile speciale ale Japoniei. În ciuda masivelor subvenții din partea statului această firmă se află în stare de „semi-faliment”, gata oricînd să se prăbușească.

În afara falimentelor, printr „semne nefaste” ale recesiunii presa mai evidențiază criza folosirii minii de lucru, scăderea beneficiilor și creșterea costului vieții.

Toate acestea s-au referit la elementele interne. Pe plan extern factorul de căpăteneie „care alimentează nemulțumirea populației” — după cum se exprimă revista amintită — este „dependența economică și politică a țării de Statele Unite”.

Recesiune și resentimente

Problema relațiilor cu S.U.A. este evocată în permanență de japonezi care simt în fiecare moment serioase dificultăți izvorite din formula dispartită a acestor relații. După cum se știe, luna trecută a avut loc la Washington cea de-a patra sesiune a Comisiei mixte japono-americane. În timpul lucrărilor partea japoneză s-a străduit să obțină calitatea de partener egal în drepturi. În ce măsură a obținut aceasta? „THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR” lăsa să se înțeleagă că japonezii au avut câștig de cauză. Potrivit acestui ziar, lucrările Comisiei au avut drept rezultat „realizarea de progrese asupra unor probleme spinoase”, iar japonezii „sînt de părere că noul statut, care consacră Japonia ca o putere în Pacific, o îndreptățește acum la considerarea specială”.

Tonul optimist nu s-a observat însă deloc în presa japoneză. Influențat ziar „YOMIURI” își exprima regretul că „aproape nici una din problemele prezentate de Japonia la aceste tratative nu au fost rezolvate”. Ziarul este de părere că Statele Unite intenționează să ducă, ca și pînă acum, față de Japonia, o politică de limitare a importului de produse japoneze și de largire a politicii sale proteccioniste.

Un alt ziar din capitala niponă, „TOKIO SHIMBUN” menționează că tratativele de la Washington au demonstrat caracterul lăzuros al principiului „egalității în drepturi a partenerilor” care fusese, formal, proclamat cu patru ani în urmă.

Atitudinea critică la adresa S.U.A. s-a accentuat și mai mult în urma acțiunilor armate americane în Vietnam. „Niciodată” — scria „L'EXPRESSION” — sentimentele anti-americane nu au fost mai violente ca în perioada de cînd bombele americane cad deasupra Vietnamului”.

Toate acestea au făcut ca popularitatea guvernului lui Sato să scadă foarte mult. Conform sondajelor efectuate de unele ziare japoneze această popularitate a scăzut de la 49,9 la sută în noiembrie 1964, cînd Sato a fost numit prim ministru, la numai 24,9 la sută în august 1965.

ION D. GOIA

CANADA. Greva de două săptămîni a funcționarilor poștali canadieni s-a încheiat prin victoria greviștilor. În fotografie: oclul poștal din Montreal în timpul grevelor

PE SCURT

„Gaudeamus igitur”

a obținut la Teheran premiul I

ÎN CADRUL celui de-al III-lea Festival internațional al filmului educativ pentru tînet, care s-a desfășurat la Teheran, filmul artistic românesc „Gaudeamus igitur” a fost distins cu premiul I, decernîndu-i-se statueta „Devfanul de aur”. Filmul documentar „Sub aripa vulturului” a primit, de asemenea, una din mențiunile acordate filmelor științifice.

MARTI, în cadrul primului Festival balcanic al filmului s-a desfășurat la Varna Ziua filmului turc. Au fost prezentate filmele artistice „Povesica Iul Ali” din Keshan, al regiunii Haidun Tanez, și „Trezii în bezna” realizat de regișorul Ertem Garez, precum și filmele de scurt metraj „Perleji colorati”, „Cartea teselărilor” și „In numele vieții”. Cineștii români participanți la festival au avut marți o întâlnire